

Warszawa, dnia 18 marca 2013 r.

TRYBUNAŁ KONSTYTUCYJNY	
KANCLERIA	
wpi. dnia	22. 03. 2013
L.dz. .... l. zał.	

TRYBUNAŁ KONSTYTUCYJNY

Al. J.Ch. Szucha 12A, 00-918 Warszawa

Wnioskodawcy: 1. **Grupa Posłów na Sejm RP
VII Kadencji**

reprezentowana przez:
Posła Ryszarda Zbrzyznego
adres w aktach

2. **Grupa Posłów na Sejm RP
VII Kadencji**

reprezentowana przez:
**Posła Pawła Szałamachę
oraz Posła Andrzeja Dudę**
adres w aktach

Uczestnicy: 1. **Sejm Rzeczypospolitej
Polskiej**

2. **Prokurator Generalny**

sygn. akt K 23/12

PISMO PROCESOWE WNIOSKODAWCY- GRUPY POSŁÓW NA SEJM RP VII KADENCJI REPREZENTOWANEJ PRZEZ POSŁA RYSZARDA ZBRZYZNEGO

W związku ze stanowiskiem w sprawie wniosku Wnioskodawcy- Grupy posłów na Sejm RP VII Kadencji reprezentowanej przez posła Ryszarda Zbrzyznego z dnia 10 maja 2012 r. o stwierdzenie niezgodności art. 1-26 w zw. z art. 27 ustawy z dnia 2 marca 2012 r. o podatku od wydobycia niektórych kopalin (Dz.U. 2012, poz. 362, dalej: „ustawa o wydobyciu”) z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz.U. Nr 68, poz. 483 z późn. zm., dalej: „Konstytucja”),

przedstawionym przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej w piśmie z dnia 16 listopada 2012 r. oraz przez Prokuratora Generalnego w piśmie z dnia 13 lutego 2013 r., Wnioskodawca podtrzymuje dotychczasowe wnioski i argumentację, oraz wywodzi jak poniżej.

I. Stanowisko Wnioskodawcy wobec poglądu wyrażonego przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej w piśmie z dnia 16 listopada 2012 r.

Sejm RP w piśmie z dnia 16 listopada 2012 r. stanął na stanowisku, że art. 27 ustawy o wydobytcu jest zgodny z art. 2 Konstytucji.

Ustosunkowując się do zarzutów Wnioskodawcy przedstawionych we wniosku z dnia 10 maja 2012 r., Sejm RP przyznał, że „na gruncie legislacji daninowej istnieją wyższe standardy w zakresie przepisów przejściowych i przepisów o wejściu w życie niż w innych dziedzinach prawa”. Sejm RP powołał się w tym zakresie na wyrok Trybunału Konstytucyjnego, w którym Trybunał stwierdził wprost, że „w przypadku prawa daninowego należy wymagać dłuższego okresu dostosowawczego” (wyr. TK z dnia 15 lutego 2005, sygn. K 48/04, OTK-A 2006/2/25), co wynika z faktu, iż podatnicy planują „posunięcia ekonomiczne” działając w zaufaniu do obowiązujących przepisów. Oczywistym jest, że zmienność prawa jest czymś naturalnym, jednakże w przypadku dokonywania zmian „adresat normy musi mieć zapewniony czas na przystosowanie się do zmienionych regulacji i na bezpieczne podjęcie odpowiednich decyzji co do dalszego postępowania. Jest to szczególnie istotne, gdy nowe przepisy dotyczą działalności gospodarczej, której swoboda zagwarantowana jest przez przepisy konstytucyjne, bo podejmowanie decyzji gospodarczych wymaga zwykle czasu, by uniknąć strat. Z drugiej strony, badanie konstytucyjności wprowadzenia w życie nowych przepisów polegać zawsze musi na materialnym określeniu, jaki okres *vacatio legis* ma charakter „odpowiedni” do ich treści i charakteru” (wyr. TK z 15 grudnia 1997 r., sygn. K 13/97, OTK 1997/5-6/69).

Powołując się na orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego Sejm RP zaznaczył również, że „odpowiedniość” *vacatio legis* zależy od całokształtu okoliczności,

zwłaszcza od przedmiotu i treści unormowań przewidzianych w nowych przepisach, a także od tego, jak dalece różnią się od regulacji dotychczas obowiązujących.

Sejm RP słusznie zwrócił uwagę na gwarancyjny charakter instytucji *vacatio legis*, która w demokratycznym państwie prawa ma na celu przede wszystkim zapewnić obywatelom czas na „dostosowanie się do wymagań, które niosą ze sobą nowe regulacje”. Podkreślił jednak, że niemożliwe jest określenie z góry odpowiedniego okresu dostosowawczego dla wszystkich ustaw podatkowych, a okres odpowiedniej *vacatio legis* musi być ustalany ad casum, przy czym-powołując się na stanowisko doktryny- wskazał, że w przypadku wprowadzenie nowych lub modyfikacji obowiązujących zasad uiszczania danin publicznych co do zasady konieczne jest wprowadzenie dłuższej niż 14-dniowa *vacatio legis*. Ponadto, przyznał, że na gruncie orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego można znaleźć przykłady uznania przez Trybunał Konstytucyjny określonych przepisów za niekonstytucyjne ze względu na zbyt krótki okres dostosowawczy. Tytułem przykładu Sejm RP wskazał na wyrok z 15 lutego 2005 r., w którym Trybunał Konstytucyjny uznał za niezgodny z art. 2 Ustawy Zasadniczej przepis, który wprowadzał nową stawkę podatkową z zachowaniem jedynie 18-dniowej *vacatio legis*.

W opinii Sejmu, oceniając „odpowiedniość” *vacatio legis* należy zawsze brać pod uwagę treść nowych regulacji i możliwość pokierowania przez adresatów norm prawnych swoimi sprawami z uwzględnieniem treści nowych regulacji.

Wnioskodawca podziela powyższą argumentację, przy czym pragnie zwrócić uwagę, iż przedstawione przez Sejm RP argumenty przemawiają za słusnością zarzutów przedstawionych przez Wnioskodawcę we wniosku z dnia 10 maja 2012 r.. Tym samym nie można zgodzić się ze stanowiskiem Sejmu RP w zakresie, w jakim uznał, że art. 27 ustawy o wydobywaniu nie narusza art. 2 Konstytucji.

Sejm uznał w szczególności, że wprowadzenia nowego podatku nie można było uznać za całkowite zaskoczenie, bowiem premier Donald Tusk już w *expose* z dnia 18

listopada 2011 r. mówił o zamiarze zwiększenia i unowocześnienia daniny od wydobywanych bogactw naturalnych, przede wszystkim miedzi i srebra. Ponadto, Sejm RP podniósł, iż wprowadzenie prawidłowe obliczenie i wniesienie podatku wymaga od adresatów przygotowania się i podjęcia odpowiednich działań dostosowawczych¹, to „trudno jednak zakładać, aby tego typu dane nie były pozyskiwane i gromadzone u przedsiębiorcy zajmującego się tego rodzaju działalnością”. Sejm RP nie zakwestionował zarzutu Wnioskodawcy, który podnosił, że wprowadzenie nowego podatku w tak krótkim czasie uniemożliwia podatnikom korektę planów wydatków, oraz przyznał, że „pewne zobowiązania długoterminowe mogą okazać się dla przedsiębiorcy- w nowej sytuacji prawno-podatkowej trudne do wykonania”. Zaznaczył jednak, że w praktyce obrotu gospodarczego kontrakty długoterminowe zawierane są często z klauzulami waloryzacyjnymi, które pozwalają na zmianę wysokości świadczenia, a zatem powyższe zagrożenie ma charakter hipotetyczny. Ponadto, Sejm RP uznał, że wprowadzenie nowego podatku w ciągu roku podatkowego nie narusza standardów konstytucyjnych, bowiem zakaz wprowadzania zmian w trakcie roku podatkowego dotyczy jedynie podatków obliczanych w skali roku.

Sejm RP zwrócił w końcu uwagę, że wprowadzenie nowego podatku służy realizacji innej wartości konstytucyjnej, jaką jest równowaga budżetowa i dobro wspólne, a zatem na gruncie niniejszej spraw dochodzi do konfliktu wartości konstytucyjnych². Mając na względzie przedstawione okoliczności oraz kierując się zasadą *in dubio pro constitutione* Sejm RP stanął na stanowisku, że art. 27 ustawy o wydobywaniu jest zgodny z art. 2 Konstytucji.

Wnioski Sejmu w powyższym zakresie należy uznać za chybione. Należy stanowczo podkreślić, że już sama okoliczność, że zaskarżona ustawa dotyczy

---

¹ Wnioskodawca we wniosku z dnia 10 maja 2012 r. zwracał także uwagę, że realizacja obowiązków ustawowych wiązała się między innymi z koniecznością posiadania odpowiednich urządzeń oraz uzyskania dla nich stosownych certyfikatów i akredytacji potrzebnych do dokonywania pomiarów ilości wydobytego urobku, wykonanie zobowiązań podatkowych wiązało się nie tylko z koniecznością przygotowania odpowiedniej infrastruktury technicznej, ale także personalnej i prawnej.

² tj. konfliktu pomiędzy równowagą budżetową i dobrem wspólnym z jednej strony, a możliwością dostosowania się adresatów do norm prawnych.

obowiązków daninowych przemawiała za wprowadzeniem dłuższej *vacatio legis*. Z uwagi zaś, że przy ocenie „odpowiedniości” *vacatio legis* należy zawsze uwzględniać treść nowych regulacji i możliwość pokierowania przez adresatów norm prawnych swoimi sprawami z poszanowaniem treści nowych regulacji, wydłużenie *vacatio legis* było w przypadku zaskarżonej ustawy bezwzględnie potrzebne. Ustawa o wydobyciu nie dokonywała bowiem modyfikacji rozwiązań już istniejących, lecz ustanawiała całkowicie nowy podatek. Ponadto, wobec niezwykle krótkiego procesu legislacyjnego, należało zapewnić adresatom norm wystarczający okres na zapoznanie się z nowymi obowiązkami i przygotowanie się do ich realizacji.

O konstytucyjności kontrolowanego przepisu nie może w żadnym razie przesądzać fakt, że przezorność niektórych podatników, przejawiająca się wprowadzaniem do zawieranych umów odpowiednich klauzul waloryzacyjnych, umożliwiła niektórym z nich uniknięcie w części negatywnych skutków związanych z niespodziewanym wprowadzeniem nowej regulacji.

Nietrafione jest również stanowisko Sejmu RP w zakresie, w jakim odwołuje się do innych wartości konstytucyjnych, tj. równowagi budżetowej oraz dobra wspólnego. Wnioskodawca nie kwestionuje, że uzasadnione jest uwzględnienie przy ocenie konstytucyjności danej regulacji konieczności realizacji strony dochodowej budżetu państwa. Jednak pragnie podkreślić, że zgodnie ze stanowiskiem Trybunału Konstytucyjnego „konieczność (dopuszczalność) ustanowienia innego okresu [*vacatio legis*] musi natomiast znajdować szczególne uzasadnienie (...) Jeśli zaś występuje powiązanie działalności gospodarczej i obowiązków podatkowych wobec Państwa, to konieczność zapewnienia podatnikowi możliwości odpowiedniego planowania swojej działalności jawi się szczególnie wyraźnie. Władztwo państwowe w prawie daninowym ma bowiem na tyle drastyczny charakter, że podatnikowi muszą przysługiwać szczególne gwarancje pewności prawa” (wyr. TK z 18 października 1994 r., sygn. K 2/94, OTK 1994/2/36). Oczywiście jest, że w przypadku zaskarżonej ustawy gwarancje te nie zostały zachowane.

Należy również podkreślić, że na gruncie niniejszej sprawy brak było szczególnych okoliczności, które przemawiałyby za dopuszczalnością ustanowienia tak krótkiej *vacatio legis*. Okoliczności takie nie zostały podniesione w toku procesu legislacyjnego, ani też nie wynikają z treści uzasadnienia ustawy. W rezultacie brak jest podstaw by domniemywać, że ustanowienie 14-dniowej *vacatio legis* było niezbędne dla zapewnienia równowagi konstytucyjnej lub realizacji innych celów konstytucyjnych.

II. Stanowisko Wnioskodawcy wobec poglądu wyrażonego przez Prokuratora Generalnego w piśmie z dnia 13 lutego 2013 r.

Prokurator Generalny podzielił stanowisko Wnioskodawcy w zakresie, w jakim wskazywał on, że ustanowienie w art. 27 ustawy o wydobyciu 14-dniowej *vacatio legis* narusza standardy konstytucyjne wynikające z art. 2 Konstytucji. Uznał natomiast, że dokonanie zmian w zakresie obciążeń podatkowych w ciągu roku podatkowego nie stanowiło naruszenia zasady przyzwoitej legislacji.

W piśmie z dnia 13 lutego 2013 r. Prokurator Generalny wskazał na bogate orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego, który w wydanych dotychczas wyrokach niejednokrotnie podkreślał, iż „na gruncie Konstytucji z 2 kwietnia 1997 r. aktualny pozostaje pogląd wyrażony we wcześniejszym orzecznictwie TK , że nie jest- w zasadzie- dopuszczalne wprowadzenie zmian samych obciążeń podatkowych w ciągu roku podatkowego. Nadto zmiany w regulacji prawnej podatku dochodowego od osób fizycznych powinny być ogłaszane co najmniej na miesiąc przed końcem poprzedniego roku podatkowego” (wyr. TK z 27 lutego 2002 r., K 47/01, OTK-A 2002/1/6). Prokurator zwrócił jednak uwagę, że zakaz dokonywania zmian w prawie daninowym w trakcie danego roku podatkowego dotyczy podatków płaconych w skali rocznej, a zatem nie ma zastosowania na gruncie niniejszej sprawy- podatek od wydobywania płacony jest bowiem w skali miesięcznej. W konsekwencji Prokurator Generalny uznał, iż wprowadzenie nowej regulacji w prawie daninowym w trakcie roku kalendarzowego nie naruszało zasady prawidłowej legislacji.

W odniesieniu do zarzutu ustanowienia zbyt krótkiej, a w rezultacie naruszającej standardy konstytucyjne, *vacatio legis*, Prokurator Generalny przypomniał, że „instytucja *vacatio legis* jest elementem koncepcji państwa prawnego wyrażonej w art. 2 Konstytucji i znajduje swe oparcie w zasadzie ochrony zaufania obywateli do państwa i stanowionego przez nie prawa”. Mimo, iż Prokurator Generalny wbrew stanowisku Wnioskodawcy uznał, że możliwe było wprowadzenie nowego podatku w ciągu roku podatkowego, to przyznał, że „nie uzasadnia to nałożenia obowiązku podatkowego w tym przedmiocie na podmioty wydobywające miedź i srebro w sposób nagły, uniemożliwiający im odpowiednie przygotowanie się do realizacji obowiązków nałożonych na nie ustawą o podatku od wydobycia kopalin”.

Należy w tym miejscu przypomnieć, że ustawa wprowadzała na podatników obowiązki, których realizacja wymagała przygotowania odpowiedniej infrastruktury technicznej, personalnej i prawnej, na co wskazywał Wnioskodawca we wniosku z dnia 10 maja 2012 r. Tymczasem 14-dniowa *vacatio legis* w połączeniu z niezwykle krótkim czasem procedowania nad ustawą nie pozostawiała adresatom norm wystarczająco dużo czasu na przygotowanie się do realizacji nowych obowiązków.

Podobnie jak Wnioskodawca, Prokurator Generalny zwrócił również uwagę, że 14-dniowa *vacatio legis* wydaje się zbyt krótka „dla możliwości stosownego skorygowania przez przedsiębiorców planów inwestycyjnych, które uwzględniać powinny dodatkowe obciążenie finansowe ich działalności związane z wprowadzeniem nowego podatku”. Należy w pełni zgodzić się z Prokuratorem Generalnym w zakresie w jakim podniósł, że „w sytuacji gdy ustawa o podatku od wydobycia kopalin wywołuje konkretne skutki finansowe dla podmiotów prowadzących działalność w zakresie wydobycia miedzi i srebra oraz może się wiązać z uszczupleniem dochodów uzyskiwanych z tej działalności, ustawodawca powinien przy wprowadzaniu przedmiotowej ustawy w życie uwzględnić okoliczność, że w związku z prowadzoną działalnością podmioty te mogły zaplanować pewne posunięcia ekonomiczne, a różne ich interesy mogą znajdować się w toku (...) przyjęty w art. 27 ustawy o podatku od wydobycia kopali okres *vacatio legis* stwarzał niebezpieczeństwo braku realnej możliwości adresatów ustawy o podatku od

wydobycia kopalin do wprowadzonych przez nią nowych regulacji prawnych oraz uniemożliwił im spokojne podjęcie decyzji co do dalszego postępowania w sferze prowadzonej przez nich działalności gospodarczej w związku z nałożeniem na nich nowego obciążenia podatkowego”.

W rezultacie przeprowadzonych rozważań Prokurator Generalny przyznał, że wobec barku szczególnych okoliczności, okres *vacatio legis* przyjęty w zaskarżonej regulacji może budzić wątpliwości w świetle standardów wynikających z zasad przyzwoitej legislacji oraz zasady ochrony zaufania obywateli do państwa i prawa wynikających z art. 2 Konstytucji.

Mimo powyższego w pełni słusznego wniosku, Prokurator Generalny uznał, że postępowanie w przedmiocie kontroli konstytucyjności art. 27 ustawy o podatku od wydobycia z art. 2 Konstytucji powinno zostać umorzone z uwagi na zbędność orzekania w tym zakresie. Prokurator Generalny stwierdził, że orzeczenie stwierdzające niezgodność art. 27 z Konstytucją nie prowadziłyby do usunięcia skutków wejścia zaskarżonej ustawy w życie.

Stanowisko Prokuratora w powyższym zakresie jest nieuzasadnione.

„Wspólnym elementem wszystkich sytuacji stanowiących przyczyny uznania zbędności orzekania jest bezprzedmiotowość postępowania. W sytuacji, gdy postępowanie nie służy podstawowemu celowi procedury hierarchicznej kontroli norm, czyli przywróceniu stanu konstytucyjności, postępowanie nie może być prowadzone ponieważ jest zbędne. Sytuacja taka może wynikać z faktu, iż: 1) cel postępowania został już wcześniej osiągnięty; 2) ze względu na określone działania prawodawcy w danych okolicznościach nie jest możliwy do zrealizowania.” (por. L. Jamróz: *Skarga konstytucyjna. Wstępne rozpoznanie*, Białystok 2011). Trybunał Konstytucyjny w swoich orzeczeniach niejednokrotnie wskazywał, że „ze zbędnością orzekania mamy do czynienia w sytuacji, gdy Trybunał Konstytucyjny we wcześniejszym orzeczeniu dokonał oceny zarzutów skargi konstytucyjnej i ocenił zgodność przepisów zaskarżonego aktu normatywnego z wskazanymi wzorcami kontroli” (post. TK z 23 listopada 2009 r., sygn. Ts 78/09, OTK-B 2010/1/51), czy

„umorzenie postępowania ze względu na zbędność orzekania zachodzi wówczas, gdy kwestionowany przepis został poddany merytorycznej ocenie Trybunału Konstytucyjnego (por. wyr. z 9 lutego 2010 r., sygn. SK 10/09, OTK-A 2010/2/10).

Na gruncie niniejszej sprawy nie można uznać, by zaszły wskazane wyżej przesłanki, a tym samym by wydanie orzeczenia przez Trybunał Konstytucyjny stało się zbędne. W ślad za Trybunałem Konstytucyjnym należy bowiem przypomnieć, że „zgodnie ze stanowiskiem przyjętym w dotychczasowym orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego wynik kontroli konstytucyjnej, niezależnie od tego, czy kontrola ta została wszczęta na podstawie wniosku (tzw. kontrola abstrakcyjna), czy na podstawie skargi konstytucyjnej lub pytania prawnego (tzw. kontrola konkretna), wywołuje skutek generalny i abstrakcyjny; korzystają z niego wszystkie podmioty, których prawa były naruszane przepisem uznanym przez Trybunał za niekonstytucyjny, co obejmuje także możliwość skorzystania z instrumentów przewidzianych w art. 190 ust. 4 Konstytucji (zob. postanowienie TK z 24 stycznia 2007 r., sygn. SK 38/06, OTK ZU nr 1/A/2007, poz. 7; podobnie postanowienia TK z: 25 listopada 2002 r., sygn. SK 30/01, OTK ZU nr 6/A/2002, poz. 88; 7 czerwca 2005 r.).

Mając na uwadze powyższe, należy zauważyć, że zarówno argumenty przedstawione przez Sejm w piśmie z dnia 16 listopada 2009 r., jak i w piśmie Prokuratora Generalnego z dnia 13 lutego 2013 r. potwierdzają słuszność zarzutów wskazanych przez Wnioskodawcę we wniosku z dnia 10 maja 2012 r.

Należy bowiem przypomnieć, że niekonstytucyjność art. 27 ustawy o wydobywaniu powoduje, iż wszystkie pozostałe przepisy ustawy również okazują się niezgodnie z ustawą zasadniczą w aspekcie ich czasowego obowiązywania (wejścia w życie). Przepis art. 27 pozostaje w nierozzerwalnym sprzężeniu ze wszystkim regulacjami zawartymi w ustawie. A zatem, co podkreślał Wnioskodawca we wniosku z dnia 10 maja 2012 r., stwierdzenie jego wadliwości rozciągnąć się musi na pozostałe przepisy ustawy (por. wyrok TK z 15 lutego 2005 r., K48/04, OTK ZU 15/2/A/2005).

O niekonstytucyjności art. 27 ustawy o wydobyciu przesądza okoliczność, iż 14-dniowy okres *vacatio legis* nie dawał adresatom norm realnej możliwości dostosowania się do nowych warunków (wyrok TK z 22 września 2005 r. sygn. Kp 1/05 OTK-A 2005/8/93, wyrok TK z 17 grudnia 2008 r., sygn. P 16/08, OTK-A 2008/10/181).

Okoliczność, że niektórzy przedsiębiorcy mogli uniknąć w części negatywnych skutków finansowych związanych z wejściem w życie nowej ustawy nie może stanowić argumentu przy ocenie konstytucyjności zaskarżonej regulacji. Zasada zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa zakłada, by zmiana prawa dotychczas obowiązującego, która pociąga za sobą niekorzystne skutki dla sytuacji prawnej podmiotów, dokonywana była zasadniczo z zastosowaniem techniki przepisów przejściowych oraz odpowiedniej *vacatio legis*. Zasada ta jest też postrzegana w orzecznictwie Trybunału, jako zasada lojalności państwa wobec adresata norm prawnych. **Adresaci norm nie mogą być stawiani w sytuacji, w której zmuszeni są układać swoje stosunki prawne, w taki sposób, by przewidzieć wszystkie „pułapki”, jakimi zaskoczyć ich może Ustawodawca. Powinni móc działać z zaufaniem do obowiązującego prawa i mieć gwarancję, że w przypadku jego zmian będą mieli zapewniony odpowiedni okres dostosowawczy.**

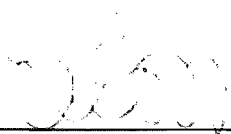
Zdaniem Wnioskodawcy niezgodne z Ustawą Zasadniczą było ponadto dokonanie zmian obciążeń podatkowych w ciągu roku podatkowego. Brak jest przekonujących podstaw do tego, by generalny zakaz dokonywania zmian w dziedzinie prawa podatkowego w trakcie roku podatkowego, stosować wyłącznie do podatków płaconych w skali roku. Należy zgodzić się w tym względzie z R. Piotrkowskim, który w *Opinii o zgodności z Konstytucją RP ustawy z dnia 2 marca 2012 r. o podatku od wydobycia kopalin (druk senacki nr 66)*³, stwierdził, że wprowadzenie nowego podatku w trakcie trwania roku podatkowego narusza zasadę prawidłowej legislacji, niezależnie od tego w jakim okresie podatek ma być rozliczany. Na gruncie niniejszej sprawy

---

³ *Opinia o zgodności z Konstytucją RP ustawy z dnia 2 marca 2012 r. o podatku od wydobycia kopalin (druk senacki nr 66)*, s. 25, [w:] *Opinie prawne o zgodności z Konstytucją ustawy z dnia 2 marca 2012 r. o podatku od wydobycia kopalin (druk senacki nr 66)*, Kancelaria Senatu, Biuro Analiz i Dokumentacji, Warszawa 2012

należy również przypomnieć, że zarówno wszczęcie prac legislacyjnych, jak i wejście w życie nowej ustawy nastąpiło w trakcie trwania roku podatkowego, a zatem zaskoczenie adresatów norm było tym większe.

Podsumowując, okoliczności przedstawione w sprawie świadczą jednoznacznie, że zakreszony w art. 27 ustawy o podatku od wydobycia niektórych kopalin termin 14 dni na przygotowanie się przedsiębiorców do wykonania obowiązków wynikających z treści tego aktu jest zdecydowanie zbyt krótki, a tym samym narusza standardy konstytucyjne. Adresaci norm nie mieli zapewnionego odpowiedniego okresu dostosowawczego umożliwiającego im przygotowanie i wdrożenia odpowiednich zmian w kontraktach wiążących ich z kontrahentami, planach biznesowych, finansowych i gospodarczych. Adresaci norm nie mieli ponadto możliwości terminowego przygotowania infrastruktury prawnej, technicznej i personalnej umożliwiającej realizację postanowień ustawy o podatku od wydobycia niektórych kopalin. Brak odpowiedniego okresu *vacatio legis* oznacza naruszenie Konstytucji RP, a w konsekwencji wadliwość całej ustawy o podatku od wydobycia niektórych kopalin.

Ryszard Zbrzyzny

Załączniki:

5 x odpis niniejszego pisma